

FEM CAMÍ DE QUARESMA

GUIATS PER SANTA MARIA...

I DE LA SAMARITANA, I DE MARTA I MARIA...

La Quaresma d'enguany està marcada per l'Any Jubilar i les Festes Decennals de la Mare de Déu que hem tingut el goig de viure. Ens posarem en sintonia amb la vivència que perdura dins nostre. Santa Maria ens l'ha donada i ella, la santa Mare de Jesús i la deixeble perfecta del Senyor, ens acompanya fins a la Creu i a la Pasqua. Altres dones santes, al nostre costat, ens ajudaran a ser fidels al camí, fins a la fi.

Precisament en els textos evangèlics d'aquesta Quaresma i Setmana Santa hi apareixen destacades unes dones.

En el tercer diumenge la samaritana que, vora el pou de Sicar, es va trobar amb Aquell que tan desitjava, el qui és l'Aigua Viva que ens pot omplir el cor. Ella, la creient, és converteix en testimoni del Messies que ha trobat. Anant de pas, només es va aturar per descansar, però és a ella a qui buscava.

El quart diumenge la narració evangèlica de la curació del cec de naixement ens presenta, una mica de passada, el seu pare i la seva mare, que van en camí divergent del procés que fa el seu fill curat. Ell veu Jesús i el confessa Fill de Déu. Ells dos, també la mare, per por, se'n desenten: *“Com és que ara hi veu... nosaltres no ho sabem... pregunteu-ho a ell que ja és prou gran”*. La covardia i la mentida allunyen de la llum que és la Veritat.

El cinquè diumenge, a Betània, les dues germanes Marta i Maria veuen, agraïdes i emocionades, el que Jesús, l'Amic, fa a favor del seu germà Llàtzer. Prèviament Jesús, Resurrecció i Vida, els fa la pregunta clau: *¿Ho creus això?* Amb elles, des del dubte i l'esforç per la coherència, diem convençuts: *“Sí Senyor, nosaltres creiem que tu ets el Messies, el Fill de Déu, que havia de venir al món”*.

Com a darrera etapa de la quarantena, passarem per la porta de Rams, escoltant la Passió segons Mateu. Al pati del palau del gran sacerdot, on Jesús està pres, unes criades reconeixen encertadament que Pere és un seguidor de Jesús. N'està ufanós, és el millor que li havia passat a Pere en tota la seva vida. I ho nega! Altra vegada la por i la covardia. En aquesta narració hi apareix, com de passada, una dona distingida, l'esposa de Pilat, potser inicialment tocada en el cor per Jesús, que fa portar un encàrrec al governador: *“No vulguis saber res d'aquest innocent; aquesta nit, en somni, he sort molt per ell”*. Ella declara Jesús innocent...

El camí quaresmal acaba al peu de la Creu. Els deixebles homes s'han quedat pel camí. S'han tancat en pany i clau. Les dones han acompanyat el Senyor, en tot moment, en el camí de dolor fins a la fi. La primera d'ells Maria, la mare, i també la seva germana Maria, dona de Cleofàs, i Maria Magdalena. Allí només Joan, que som nosaltres, emparat per elles, les dones fortes i testimonis de la Resurrecció, en silenci i disponibilitat. D'elles acollirem l'encàrrec d'anunciar el missatge que transforma el cor i el món sencer: El Senyor és vivent, ha ressuscitat!

Josep Bofarull, rector

nº 109 - 6 març de 2011

LES DECENNAIS DE L'ANY JUBILAR viscudes per ...

En primer lloc vull dir que son les primeres DECENNAIS que he viscut aquí, i el que fortament m'ha impactat es veure la gran devoció que té el Poble de Valls a la Mare de Déu de la Candela.

Després del recorregut ANY JUBILAR com a preparació, tan sols anomeno algun fet. La processó, l'obertura tan participada i animada i la preparació per aprofundir com viure un JUBILEU: donar Gràcies a Déu per la seva manifestació i donar-li també la meva resposta amb un nou compromís.

Dins d'aquest ambient he arribat a les Festes Decennals. Per a mi han set meravelloses, viscudes primordialment dins l'àmbit eclesial ciutat i ornamentat amb gust i finor tal i com la Celebració mereixia. La baixada de la Mare de Déu per a mi va ser impressionant, em semblava que la Verge volia estar més entre nosaltres. Considero com una gràcia el poder assistir tots els dies a la novena que per mi apart de la satisfacció personal, era una riquesa escoltar dia a dia els relats i comentaris doctrinals sobre la vida de Maria que em portava de nou a admirar-la i imitar-la. Entre tantes coses importants per a la meua vida em quedo en el fragment de les noces de Cana. Ella sempre atenta en vers nosaltres em diu: "feu tot el que Ell us digui". La gran participació del Poble a tots els actes de la Mare de Déu, la celebració del la seva Festa, la processó... no ho puc passar de llarg; eren tantes les coses que li volia dir a la Mare de Déu que només em sortia "Déu vos salve Reina i Mare de Misericòrdia en vós confio totes les necessitats del nostre poble de Valls.

Faig memòria especial del dia que totes les Persones Grans de les nostres Residències de Valls varen visitar a la Mare de Déu de la Candela: la seva il·lusió per preparar l'ofrena, els seus treballs a pesar de les seves limitacions i com al veure's tan a prop de la Mare de Déu i poder-la besar, afloraven els seus sentiments vers Ella, que es descobrien en la cara de satisfacció dels uns i en les llàgrimes en la cara dels altres. Aquí sí que hi havia tot un oferiment.

Gràcies a totes les persones que han preparat aquestes boniques celebracions i que la nostra Mare de Déu de la Candela segueixi sent sempre de la nostra "CIUTAT ESTEL". **Gna. Josepa Fallada, cmt**

La nostra participació com a Agrupament Escolta i Guia Verge de la Candela a les Decennals, es va concentrar en la processó votiva del dia 2 de febrer. Pensem que va ser un acte molt bonic, en la qual tot el poble es va mobilitzar. Els carrers eren plens de gent, hi van participar moltes entitats, el bestiari popular i els castellers acompanyaven la imatge... Va ser una experiència molt bonica, tant per petits com per grans, i que sempre recordarem. **A.E.G. Verge de la Candela.**

Hace poco hemos vivido un acontecimiento único e importante en nuestra ciudad de Valls, con alcance extraterritorial. Obispos y sacerdotes de otras Diócesis, gente de pueblos cercanos y de otras provincias se hicieron presentes para compartir esta Fiesta de "La Mare de Déu de la Candela 2011".

Las fiestas, actos culturales y celebraciones religiosas estuvieron preparadas con gran dedicación y compromiso de parte de muchas personas que hicieron posible una excelente organización. Un evento que aún tenemos grabado en nuestras retinas. Muchos momentos han sido realmente significativos y especiales para mi vida personal y parroquial, por nombrar algunos: la participación masiva de la gente a los actos religiosos y culturales, la procesión del día 2 de Febrero, la iluminación de las calles y la vuelta de la Mare de Déu al camarín.

Comparto mis propias reflexiones del día después y siguientes:

"Después del musical pirotécnico y la apagada de luces, ¿qué quedó de "resaca" espiritual?. La vida en Valls vuelve a la normalidad, se oyen comentarios por las calles, tiendas y mercados de la ciudad, todo maravilloso, inolvidable, grandioso, espectacular. Se apagaron las luces externas, y ¿ahora qué? ¿qué espectáculo sigue? La vida continúa y el paso más importante es ser protagonista de nuestra propia vida cristiana.

La semana siguiente, los fieles que participaron en las Eucaristías en San Joan, el sábado y domingo (12-13/02) fueron los mismos de siempre. La Iglesia, que tenía que cerrar las puertas para evitar avalanchas, volvía a estar semivacia. ¿Dónde está toda la gente de aquellos días?, fue mi primera pregunta y la respuesta la encontré en un pasaje evangélico: la curación de los 10 leprosos. "Solo uno volvió a dar gracias a Jesús", y añade el evangelista Lucas, "y era extranjero". (Lc.17,11-19). Entonces me pregunté si había dado las suficientes gracias a Dios por todo lo vivido, por tantos dones recibidos durante el año jubilar y la semana de las fiestas decenales.

Se apagaron las luces externas y qué hermoso sería que las luces interiores que nos dejaron con el corazón expectante, esponjado y agradecido no se apaguen con el aire de la indiferencia. Estamos a tiempo de retomar cada encuentro con María, con su Hijo y vivirlo nuevamente de manera espectacular, esta vez de puertas adentro, y volver de tanto en tanto a visitar a la Mare de Déu, ella no se fue, se queda siempre esperando a sus hijos que vuelvan a visitarla, a cantarle la Salve, a confiarle sus problemas, necesidades, triunfos y alegrías, pero sobre todo volvamos a agradecer su paso por nuestros hogares y por cada persona que pudo besarla o acercarse a ella con devoción."

Que la Luz de María de la Candela, brille siempre en nuestras vidas y de aquello que hemos visto, oído y tocado con nuestras manos, demos testimonio como verdaderos cristianos, pueblo de Dios peregrino, guiado por la Estrella que nos ilumina y nos guía hacia el Señor. **Hna. Jessica Garzón N. Religiosa de la Sagrada Familia de Urgell**

D'aquestes Festes Decennals, puc dir que han estat una prova de devoció a la Mare de Déu de la Candela, una pràctica i un reforçament en la meua vida i en la meua Fe, en un camí més cristià d'atansament als altres.

La Llum de la Mare, m'ha fet sentir més a prop de Jesús, i amb el seu exemple i com a mare que soc, més forta per estar el més a prop possible del meus fills, de la meua família i de tota la gent que estimo, amb la esperança de poder pregar plegats amb ells. Per la Pau i Justícia de tot el Mon. Per una vida millor a les persones que pateixen, que trobin ara i sempre la seva Llum per anar endavant amb confiança i amor. **Rosa M. Solanes**

Voldria destacar dos aspectes de les passades Festes Decennals, que per a mi han resultat molt emotius. En primer lloc, l'acte de l'ofrena a la Mare de Déu de la Candela per part dels residents i impossibilitats de totes les residències de la ciutat. No hi vaig ser present en tota la seva durada, però sí el temps suficient per poder observar l'església plena dels oferents i dels seus acompanyants i copsar l'emoció en què ho vivien, parlant individualment amb un d'ells, company d'estudis i bon amic.

D'altra banda la corrua de gent que, a tota hora, va passar a venerar la imatge, entronitzada en el manifestador a l'altar major de l'arxiprestal. Multitud de persones, vallenques i foranes, s'atansaven a l'església arxiprestal, per pujar les escales i arribar fins la imatge, com un acte propi d'aquestes festes intensament viscudes per tot el poble....però darrere el gest de la visita, s'hi detectava quelcom més que una simple tradició.... Pregària i veneració, en aquells moments davant la imatge.

Grups de persones que, quan ja s'estava començant a tancar l'església per la nit, et demanaven, per favor, un moment per poder accedir al temple, i apropar-se fins a la imatge, ja que els altres dies estarien absents de la ciutat, o aquella família procedent de les illes Canàries que, trobant-se de vacances a Catalunya i haver-se assabentat pels mitjans de comunicació de la celebració de les decennals, van voler apropar-se fins la nostra ciutat, tot recordant (segons explicaren) que feia un any, juntament amb altres persones de la Casa de Canàries de Barcelona, havien estat a Valls i s'havien trobat amb la nostra advocació de la Candelera, que també és la seva patrona. **Salvador Casañas**

Jo crec que mai l'Església havia organitzat tants actes i amb tant d'èxit. Es clar que és degut també a l'esforç de molta gent i l'Any Jubilar que ha marcat unes Decennals especials.

En la vessant més social voldria dir que segur s'han de continuar patrocinant activitats culturals conjuntes amb altres entitats de la ciutat com l'IEV. Jo crec que el Seminari de la Mare de Déu de la Candela va tenir prou èxit. Com altres que s'havien fet amb anterioritat. També la música arriba a molta gent, i la música ha tingut també un protagonisme important en les Decennals. I l'art.. la restauració de la capella i el Cambril ha agradat molt. No sé si han sortit els números però a tots ens agrada veure el temple arreglat, conservat. Forma part del nostre patrimoni. Creients i no creients ens l'estimem.

En la vessant més devocional o més espiritual m'agradaria dir unes coses:

-Ha estat un acte de valentia mantenir una missa a 2/4 de 8 del matí. No puc valorar massa l'èxit d'aquesta iniciativa. Jo només he pogut venir quan queia en cap de setmana, però m'ha semblat fantàstic.

-També la pregària del segon dissabte de cada més que jo pensava que era un acte de l'Any Jubilar i resulta que s'ha fet des de fa força temps. A mi m'ha ajudat molt.

-Penso que s'ha de valorar molt tot l'esforç que es fa per posar fulletons, pregàries, reflexions,..tots aquests recursos que un té a l'abast quan entra a l'Església. I sobretot en aquests dies que hi entra tanta gent que normalment no ve. Perquè en les Decennals jo observo un fenomen curiós: hi ha gent de Valls que ve aprofitant l'anonimat, la massa, i amb l'excusa d'acompanyar l'àvia o la tieta entra. Potser agafa un paper que pot llegir després amb més calma. Es clar que s'ha d'estar una mica amb esperit de recerca, però molta gent hi està conscient o inconscientment.

-Voldria dir també que en tota aquesta colla d'actes religiosos no s'ha oblidat a ningú: famílies, avis, impossibilitats, joves... Això és un èxit. Tothom hi ha entrat. Hi ha hagut dies per tothom.

-Un altra cosa que ha suposat un esforç considerable però que ha estat molt valorada i ho demostra l'assistència de tanta gent cada dia de la novena, ha estat el fet de portar totes aquestes persones destacades de la nostra Església catalana. Persones que normalment no tenim ocasió de sentir. Totes les homilies han estat d'una gran qualitat. Voldria destacar especialment el bisbe de la Seu d'Urgell Mons. Joan Enric Vives que em va sorprendre per la seva proximitat. Estic contenta de veure que totes aquestes persones estan on estan i mereixen estar-hi. I m'alegra que això passi a l'Església perquè moltes vegades això no passa a la societat, ni entre els nostre polítics alguns dels quals no mereixen el càrrec que ocupen.

I m'alegra comprovar que l'Església modernitza el llenguatge, tot mantenint-se fidel, evidentment. Perquè hi ha qui no entra a l'Església pensat que aquí es parla com fa cinquanta anys, i que els capellans sempre diuen el mateix. Potser si s'atrevissin a entrar de tant en quan trobarien que aquí no es parla un llenguatge tan estrany, i que darrera hi ha un treball i un esforç considerable per fer entenedor el missatge i que aquest arribi a tothom.

-I segur que hi ha molts altres "recursos de pastoral" que desconec i se m'escapen. Però segur que n'hi ha un que a mi em va funcionar i va ser el cable al qual em vaig aferrar: la pregunta sobre el sentit que jo vaig tenir ganes de contestar. No puc creure que fos jo la única persona que entrés per aquesta finestra que es deixar oberta a la pàgina web de Sant Joan.

Montse Guasch.

Després de totes les festes què?

Durant les festes Decennals, hem viscut molt intensament la devoció mariana, a més de mil altres "devocions" potser gens pietoses, però que formen part de la vida de la ciutat i amb les quals cal comptar-hi. També Jesús participava de les festes del seu poble, no serem menys que el Mestre. Però, mentre podem anar repensant què ens ha aportat al cor, com a creients, l'experiència mariana d'aquests dies. I si volem ser coherents, de ben segur que el corrent seria una **renovació espiritual**, a més de tot l'any jubilar que hem celebrat. Però aquesta renovació espiritual cal traduir-la a una pràctica cristiana de comunió i evangeli, de sentir-me que el Senyor és present en la meua vida i sóc convidat a una assiduitat amb la comunitat de creients, on el Senyor se'm dona en el Sagrament de Vida.

P. Joan Font

Vincles de la caritat fraterna amb el dejuni i l'abstinència (de la Carta dels bisbes de Catalunya "EL DEJUNI QUE DÉU VOL" pàgina 11)

En la tradició bíblica, el dejuni ocupa un lloc important; també en l'exercici quaresmal de la vida cristiana. El dejuni i l'abstinència són un mitjà excel·lent per a moderar les nostres apetències i desitjos i una gimnàstica eficaç per a posar-se o per a mantenir-se «en forma» en l'aspecte ascètic. Evidentment, com ens recorda sant Agustí, per dejuni i abstinència podem entendre qualsevol mortificació de la persona. Per això, sant Gregori el Gran (...) amplia l'àmbit del dejuni i l'abstinència a les converses (xafarderia, murmuracions, paraules frívoles...), al menjar i a la beguda (quantitat i qualitat, llaminadures...), al repòs nocturn, als jocs, espectacles i diversions, etc. La crida al dejuni i a l'abstinència, en aquest sentit tan ampli, és molt necessària en la nostra època, en què la recerca immoderada del confort, del plaer i de la sensualitat, la preocupació excessiva per les coses materials i l'afany consumista esmussen i marceixen la vigoria de l'esperit. (...)

Ens hauríem de preguntar amb realisme de què dejunem i de què ens abstenim. I, si volem respondre amb tota sinceritat, hem de confessar que els nostres dejunis i la nostra abstinència no són gens costosos, ni des del punt de vista de l'esforç personal, ni des del punt de vista econòmic. Davant els reptes actuals de la pobresa, més coneguts en l'actualitat que en altre temps, no podem limitar el nostre dejuni a renunciar a petites coses i a donar una part insignificant del molt que tenim i ens sobra. No és aquest el dejuni que avui Déu espera de nosaltres. (...) No hem de ser enemics radicals de tota mena de consum. Però sí que hem de garantir uns *mínims per a tothom*, renunciant, per això, a uns *màxims que són per a poques persones*. Es tracta simplement que uns consumeixin menys per tal que tots puguin consumir allò que necessiten per a viure amb dignitat. Així treballarem per una societat de la sobrietat o de *l'austeritat compartida*.

ACTES HABITUALS DURANT LA QUARESMA:

- Cada dia,** a les 10 del matí, a sant Antoni, celebració de l'Eucaristia i reflexió quaresmal.
- Cada dissabte,** a les 10 del matí, a sant Joan, celebració de l'Eucaristia en memòria de la Mare de Déu, pregària especial i veneració de la imatge de Santa Maria de la Candela.
- Cada dijous,** des de les 10, 30 a les 12, a sant Antoni, exposició del Santíssim Sagrament.
- Cada dimecres,** des de les 10,30, a sant Antoni, celebració del Perdó (confessió personal)
- Cada dissabte,** a les 19, a sant Joan pregària en grup o Via Crucis, segons aquest calendari:
dissabte 12 de març: pregària; dissabte 19 de març: Via Crucis; dissabte 26 de març: Via Crucis;
dissabte 2 d'abril: Via Crucis; dissabte 9 d'abril: pregària; dissabte 16 d'abril: Via Crucis.
- Cada dissabte,** a les 20, a sant Joan, pregària de Vespres i celebració de l'Eucaristia amb els accents propis del temps de Quaresma

DIES ESPECIALS

- Dia 9 de març: **Dimecres de Cendra**, celebració del dia i imposició de la cendra:
A les 10 del matí a sant Antoni
A les 11 del matí a la capella de la Residència Alt Camp; a les 8 del vespre a sant Joan.
- Dissabte 12 de març: a 2/4 de 6 de la tarda, celebració de l'Eucaristia amb imposició de la cendra a la Casa Montserrat Cuadrada.
- Diumenge 13 de març: des de les 11, **Trobada de les Famílies amb els fills de la Catequesi** i celebració de l'Eucaristia amb imposició de la cendra.
- Dissabte 19 de març: a les 8 del vespre, celebració de l'Eucaristia presidida pel P. Provincial dels Carmelites, en la celebració de **l'Any Jubilar del P.Palau**, fundador de les Germanes Carmelites Missioneres Teresianes.
- Diumenge 10 d'abril: **TROBADA ARXIPRESAL DE CRISTIANS DE L'ALT CAMP a Alió** (horari i detalls del dia en el full a part)
- Divendres 15 d'abril: a les 10, a la capella de la **Mare de Déu dels Dolors** a Sant Joan, celebració del dia i veneració de la imatge, tot olorant el típic perfum del dia.
- Divendres 15 d'abril: a les 8 del vespre, **Pregó-Predicació de la Setmana Santa**.
- Dissabte 16 d'abril: a 2/4 de 6, celebració de l'Eucaristia amb benedicció dels Rams, a la Casa Montserrat Cuadrada

